

Jindřich Kulhavý: Kde se to bere?

- CZ24 News | 5. dubna 2023

EU: Mladá generace bývala dříve poněkud jiná. Jistě, existovala období, kdy se projevovala více, ovšem v reálu byla její progresivita spíše určitým projevem vzepření se konvencím, než aby ti starší vnímali její nenávist k čemukoliv, co vybudovali. Nejznámější je asi hnutí hippies, které v USA přišlo s blížícím se koncem agrese USA vůči Vietnamu a neslo s sebou i další průvodní jevy. Tím byla hudba, volná sexualita a užívání drog a alkoholu. Mnoho lidí na tu dobu přesto rádo vzpomínalo. Styl hippies se přenesl i do jiných světadílů, ovšem v mnohem odlišnější podobě a bez vážnějších následků.

Současná mládež má k dispozici mnoho platformů umožňujících projevit se. Tou největší je imaginární svět počítačů a sociálních sítí. Nikoliv redbull, ale sociální sítě jim dávají křídla a...ramena. Vzhledem k tomu, že starší generace vyrůstala bez počítačů a byla jimi oslovena až v pozdějším věku, má mládež určitou výhodu. Zatímco my jsme se scházeli u klepadel koberců v menším počtu, oni se „potkávají“ u displejů mobilů, tabletů či notebooků. Seznamují se na Tindru, Tik – toku či Instagramu a ve svých statusech se zabývají čímkoliv, přičemž to často nazývají realitou. My jsme museli kupovat tištěné noviny, sledovat zprávy na ČST, zkoušet chytit Hlas Ameriky (to jsme netušili, že to je stejně klamavá propagace jako v socialistické televizi) a vytvářet vlastní názor tak, aby v případě jeho rozdílnosti s tím „správným“ neměl drsný dopad na naši budoucnost. A kdo se přesto projevil, dostal za to většinu buď varování, nebo byl rovnou potrestán.

Z výše uvedeného vyplývá, že mládež byla u nás před rokem 1989 držena více na uzdě a zároveň probíhala její jistá výuka. A nikoliv jen k socialistickému myšlení. Často také k tomu, aby ctily stáří, zkušenosti a ovládala své chování. Komunisté byla samozřejmě vládnoucí klika, s jejímiž úmysly polovina národa nesouhlasila, připomínky měla logicky uvažující většina, ale jak se později ukázalo, a to především nyní, ani pod jejich velením nebylo vše úplně špatně. Po tzv. Sametové revoluci předávali nezadlužený stát sice lehce zaostalý, nicméně soběstačný s dostatečným státním majetkem, solidně zaopatřenými důchodci a průmyslem či zemědělstvím dávajícím práci všem Čechoslovákům. To vzalo rychle za své a devastace pokračovala dalších 30 let. Tehdejší starší lidé postupně vymizeli z řídicích funkcí, moc převzali mladí progresivní politici a dotáhli to až k dnešní době.

Výchova mládeže se změnila jen částečně. Vyrůstá v prostředí státem šířené propagandy a dezinformací, což je jediné, co ji spojuje s roky před převrácením. Komunisty nahradili liberálové, což je změna paradoxně dle výsledků hospodaření k horšímu. Ostatní aspekty a průvodní jevy moci zůstaly na nějakou dobu skryty, aby se za posledních dvou vlád začaly více projevovat. A Rakušan má tendenci vrátit staré pořádky ve smyslu postihování lidí s jiným názorem. Jinak má ale mládež mnoho prostoru k vytváření prostředí, v němž se může naplno a zatím naprosto beztrestně projevovat, tedy pokud toto částečně plní funkci podobnou bývalé SSM. Ta se nyní převlékla z rudé do zelené a socialismus ve své rétorice nahradila agresivním liberalismem. Jak je to možné?

Vzdělávání se změnilo. Učňovské obory jsou většinou zrušeny, přestože právě ty produkovaly produktivní část obyvatelstva bez politických ambicí. Praktické vysoké školy se zaměřením na průmyslovou výrobu, zemědělství a stavebnictví ztratily zčásti na oblibě, místo nich tu máme velké množství humanitních oborů. K jejich absolvování většinou stačí být průměrně inteligentní, správně angažovaný a ve finále takové ústavy vypouští naprosto nepoužitelné a zmanipulované jedince, pro které musí být vytvářeno aspoň nějaké pracovní prostředí, například neziskový sektor, pomocné politické funkce, možná se uplatní v kulturním sektoru, který podle toho nakonec vypadá. Místo toho

chybí lidé u řemesla a v zemědělství schopní pracovat a ne jen filozofovat. A protože se absolventi humanitních oborů vcelku nudí a hledají realizaci, vymýšlí nesmysly. Což by nevadilo, pokud by si nemysleli, že mají větší právo na prosazování svých názorů než starší lidé, nebo by nebyli agresivní vůči okolí.

Mladá generace však často vsází na sílu a agresivitu, nikoliv na zkušenost a znalosti, které stejně nemají a jejich význam nechápují. Místo toho její zástupci vyzývají například k občanské válce, díky které by se chtěli vypořádat s dezoláty a seniory, aniž by jim došlo, že jde i o jejich rodiče. Ta neúcta je alarmující. Bohužel, pomoc jim přichází od liberálně laděných kolaborantů z nejvyšších míst. Už nejen pedagogové v nich opět povinně podporují zcestnou ideologii spojenou s falešnou progresivitou, ale přidávají se politici toužící po volebních hlasech této skupiny obyvatelstva. Petr Pavel by dal hlasovací právo šestnáctiletým, přestože je všeobecně známé, že ani v 18 letech nemá většina lidí v hlavě plně jasno. Jsou ovlivnitelní a tvární, proto ještě studují. V podstatě jde o zneužití tohoto stavu u mladých potencionálních voličů, tedy o politický marketing. Nikoliv o dobro pro ně či pro stát. Mladá generace poté získává dojem, že je to ona, kdo vše ví nejlépe a stojí na ní budoucnost. Jenže to je omyl, tu vytváří někdo jiný. Těmi jsme my, tedy ti starší. Jen by jim to měl někdo říct.

AUTOR: Jindřich Kulhavý

[ZDROJ](#)